

קהילות

הגות

הצילום!!

פּוֹרְשׁוֹת

דְּהָרִים

מֵאֵם וְתוֹצֵאָה

היש היש

שלום, דוד אליעזר, זה דודי. תוכל אולי להדפיס בשבילי תמונה גדולה? כן, כן, תודה רבה!

ובאותו הזמן, בבית משפחת בהן.

כני, כני, בואו פה! אני רוצה לצלם אתכם... הניחו את הילדים, האחד על כתפי השני!

לא, לא, ככה... תעמדו אחד ליד השני ותחייכו!

כאן, עכשו צריך רק ללכת לחתת של דוד אליעזר ולהדפיס את התמונה...

אנסה לציר ציור שמביע את המסר בלי מלים בכלל...

אני חושב שיש לי גם רעיון את מי לציר - כני וכני, אחיו התאומים והקטנים של דודי...

הנה, יד מנחת על הכתף השנייה...

הנה, יצא ממש נהדר. כמעט מושלם!

לוח מודעות בביתה

ב"ה תחרות מודעות

ילדי הבתה מזמנים להבין ברזות ומודעות בנושא "אהבת ישראל". המודעה המצליחה ביותר תתלה על הקיר המרכזי בביתה!

המורה

היי, מודעה חדשה! בטוח המורה תלה אותה אצל מול בערב, אחרי הלמידים.

היי, מודעה חדשה!

וואו איזה רעיון! אני חייב לבצע אותו, אולי אמצח בתחרות...

אכה, אז יש תחרות... או-קי, יש לי כבר רעיון. אולי אפילו רעיון מנצח!

נה, למי יש רעיון לפרזה בנושא אהבת ישראל?

האמת היא שהשגתי על רעיון ממש מצליח.

הכי חשוב שנקבר את העקר - להוסיף באהבת ישראל!

התנדוּס

הגה

הצלה!!

פְּרָשָׁת וְאוֹתֵינוּ

שֵׁלֶס חַיִּי!

הבקר נגשו אלי שני תלמידים והגישו את הפרזות שהבינו...

ענין נוסף שרציתי לדבר עליו הוא - תחרות הפרזות בנושא אהבת ישראל.

למחרת בבוקר לקראת סוף השעור

וואו, נראה כיפשו אותו דבר. איזו השקחה פרטית כפלאה...

אך יש כאן הבדל אחד, והוא: הפודעה הזו, שהבין יואל, היא ציור ולא תמונה. בן, ממש בן!

התחרות עדין לא הסתיימה, אבל חשוב לי לומר שאני מתחשב גם פרמית ההשקעה בפרזה. ומה תאכרו, תלמידים, איזו פרזה מושקעת יותר?...

וואו, שתי הפרזות ממש דומות אחת לשנייה, ובכל-זאת, איזה הבדל עצום. בתמונה שצולם דודי, המאמץ היה פשוט מאוד - לחיצה על הכפתור. יואל, לעמיתו, השקיע וצייר, ציור שנוראה בדייק כמו תמונה!

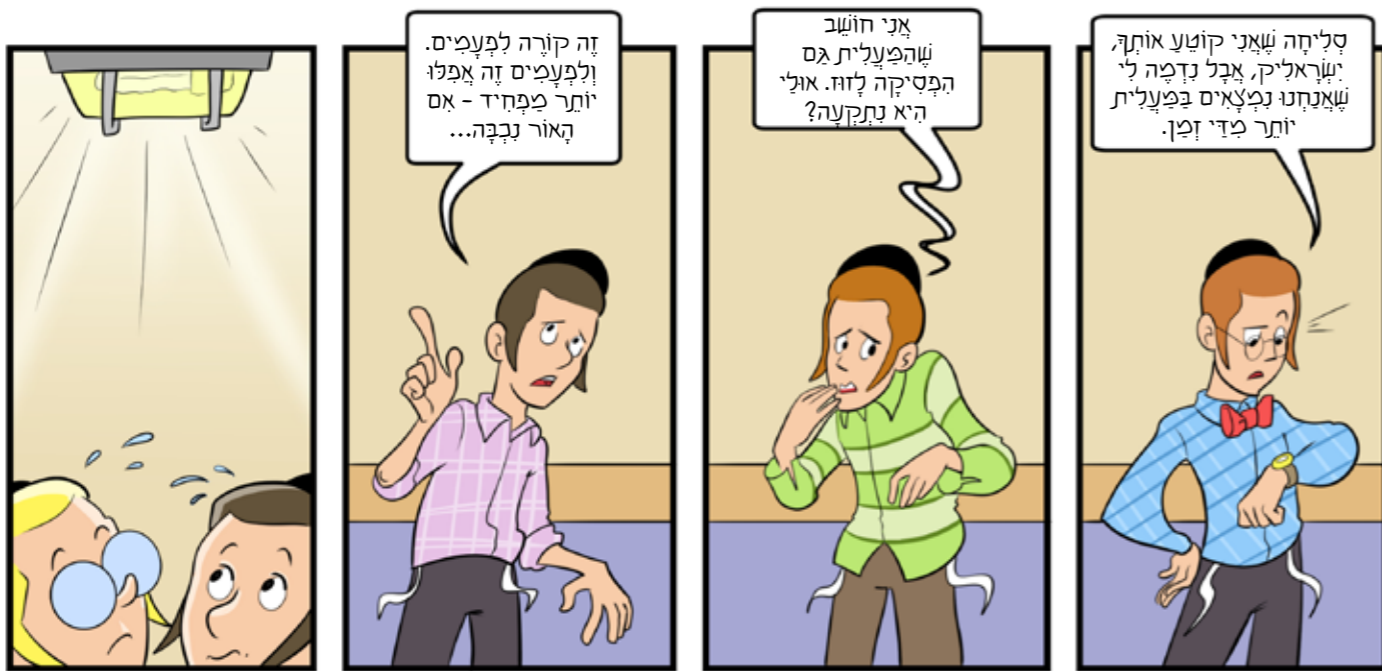
ישנו הבדל נוסף בין הציור והתמונה: אין שום חדוש בקו שהתמונה נראית כמו תמונה - היא הרי תמונה... אך להצליח לצייר ציור שנוראה כמו תמונה, זו אמנות של ממש!

ההבדל הזה כלל ללמד אותנו הרבה! בפרשת דברים, מספרת התורה כיצד הזכיר משה רבנו לבני-ישראל את היותם במדבר ארבעים שנה בדרךם לארץ-ישראל, למרות שמבחינת המרחק הדרך ממצרים לארץ ישראל אמורה להיות קצרה יותר.

הרבי מסביר שלעכוב, שהיה ענש על חטא העגל, היתה גם סבה פנימית: העכוב הוסיף לבני-ישראל עוד יגיעה ועוד מאמץ, שהוסיפו בקושי שלהם עם הקדוש-ברוך-הוא.

זהו מסר חשוב שעלינו ללמוד בקושי לגלות בה אנו נמצאים: דוקא המאמצים שנדקרים מאתנו, והקושי הפרוץ בהם - הופכים את העבודה שלנו לחשובה יותר! וכעת, כבר הגיע הזמן לגאולה. הנה היא באה, מיד ממש!

מעבד על פי לקוטי שיחות חלק י"ט עמוד 1

זה קורה לפעמים. ולפעמים זה אפילו יותר מפיחיד - אם האור נכבה...

אני חושב שהפעלית גם הפסיקה לזוז. אולי היא נתקעה?

סליחה שאני קוטע אותך, ישראל, אבל נדפיה לי שאנחנו נמצאים במעלית יותר מדי זמן.

חבר'ה, בדאי שקשומ נצעק לעזרה...

אוי ואבוי!!!

סליחה על התקלה, העקר שתהיה שבת שלום!

תודה רבה!

תחזיקו מעמד. נחלץ אתכם בתוך כמה דקות!

צהרי יום ששי, בתחנה המרכזית

הדוכן נמצא בקומה השטית.

וואו, פעם ראשונה שאני הולך ל'מבצע תפליו'. אני ממש מתרגש!

אני רואה שיש לכם נשק - הנשק הטוב ביותר בעולם! תפליו!!!

כן, זה פשוט. הסברתי לכם כבר איך מניחים תפליו. זה לא מסבך כמו שזה נראה...

האמת היא שאני אף פעם לא הלכתי ל'מבצעים'. עדיין...

בעצם, ישראל, אתה היחיד שהיה פעם במבצעים. אתה בטוח שאנחנו נוכל להסתדר? אנחנו צעירים כל-כך...

ההנחיה

הנה

הצגה!!

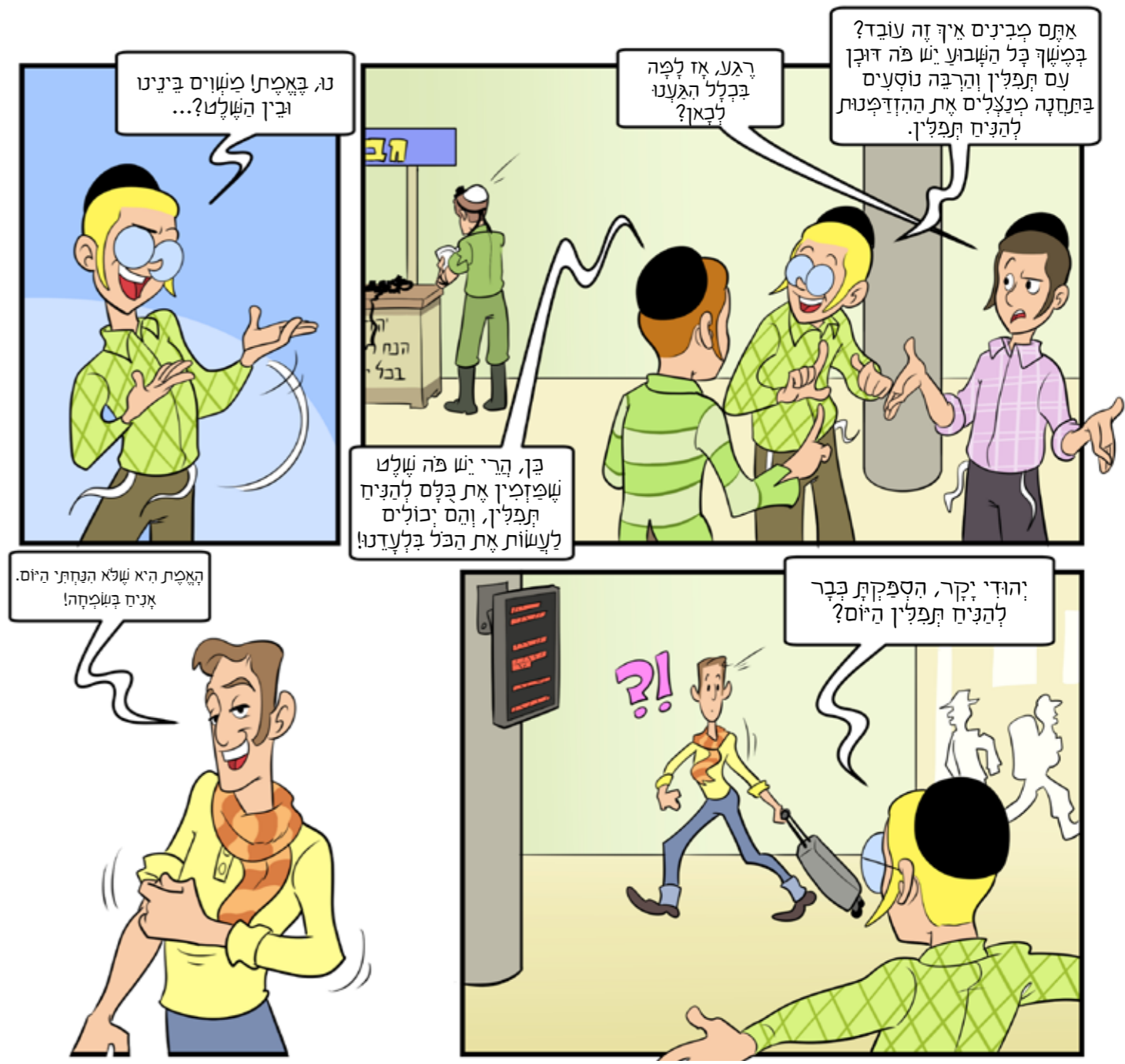

פּוֹרְטָל עֵקֶב

הכנס חשוב

היש היש

נו, באמת! מינשים בינינו
ובין השולט?...

רגע, אז למה
בכלל הגענו
לבאן?

אתם מבינים איך זה עובד?
במשך כל השבוע יש פה דוכן
עם תפלין והרבה נוסעים
בתחנה מנצלים את ההזדמנות
להניח תפלין.

כן, הרי יש פה שקלט
שפוזמין את בלם להניח
תפלין, והם יכולים
לעשות את הכל בלעדנו!

האמת היא שלא הנחת היום.
אניח בשבועה!

יהודי יקר, הספקת כבר
להניח תפלין היום?

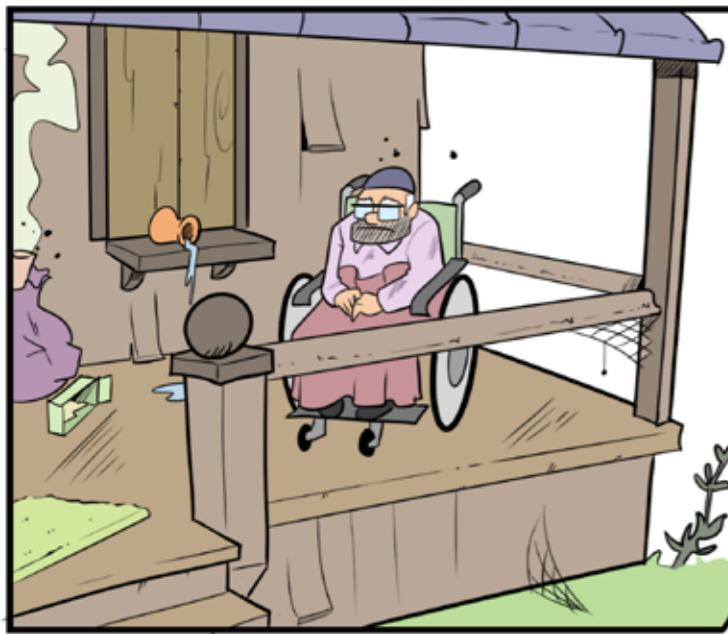
נו, טוב, ברור שאין מה להשוות! אם אדם רואה שקלט תלוי על הקיר, לפעמים הוא משתכנע ולפעמים לא... אבל אם מישהו יפנה לאותו אדם ברחוב, ויצייע לו לעשות בדיקת את אותו הדבר שמציע השלט - הסכויים שהוא ישתכנע הרבה יותר גבוהים!

ובפרשת ואתחננו אנחנו לומדים שגם אנחנו צריכים להיות שלטים! התורה מספרת לנו על ערי המקלט, שאליהן הנה צריך לברח מי שנהרג בטעות. ובדרך לעיר המקלט, מלמדת התורה, חייבים לקבוע שלטים, שיצאו את הדרך לעיר המקלט. רק ככה כל מי שיצא להגיע לעיר המקלט יוכל לדעת את הדרך בדיקת.

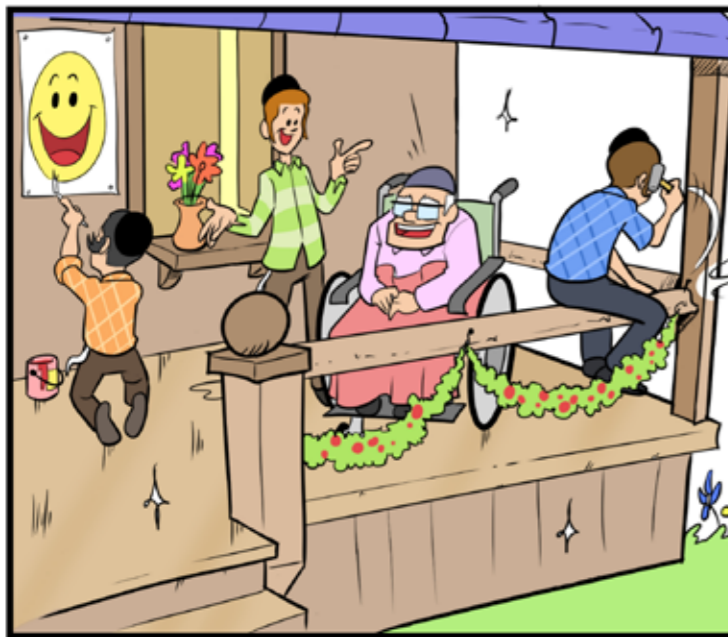
גם היום, כאשר אנחנו בגלות, ודין ערי המקלט אינו נוהג בגשמיות - יש לנו "ערי מקלט" רוחניות. היום, בגלות, "עיר המקלט" היא התורה ומצוותיה. ומי שמכיר את דרכי התורה צריך להתנהג כמו "שלט" שמרצה את הדרך למי שלא מכיר אותה: להראות ליהודים שעדיין לא זכו ללמוד תורה כיצד ראוי להתנהג.

תורת החסידות מוסיפה ומלמדת אותנו: השלט הטוב ביותר הוא "שלט חי". כל אחד צריך להתנהג כמו "שלט חי"; ללמד תורה ולקיים מצוות מתוך התלהבות ושמחה, ולנצל כל הזדמנות שרק יש לנו "להראות את הדרך" למי שצריך!

מעבד על פי לקוטי טיחות חלק ב' עמוד 338

פשוט יש לנו בבנין נכון, נטראה כל-כך מסבן. אף-אחד, אף-פעם, לא מגיע לבקר אותו. הוא תמיד יושב לו כן במרפסת שלו...

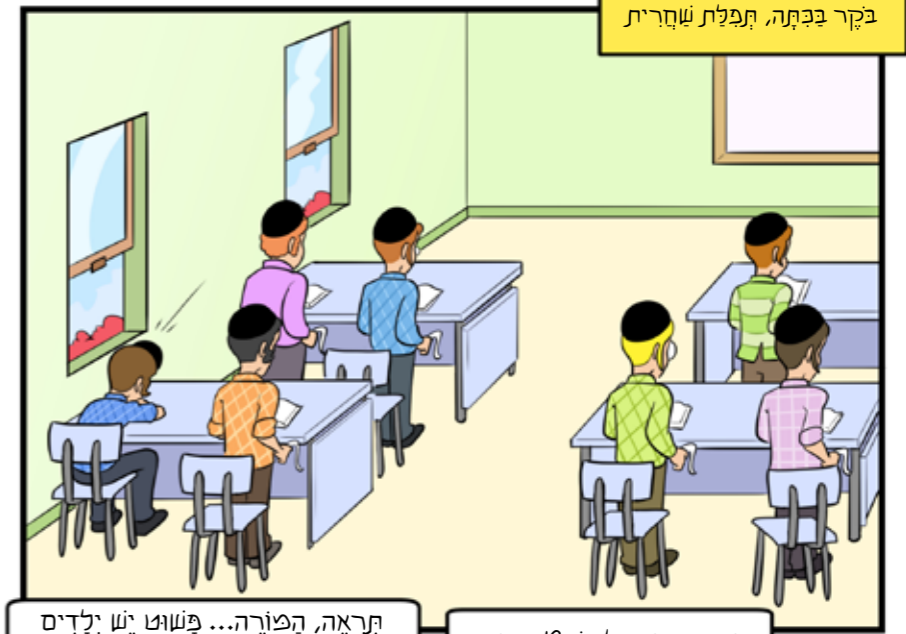
דברתי עם ההורים שלי על הרעיון שנגבוא לשפח אותו; הם אמרו שזה רעיון מצוין. תתארו לעצמכן אם נצליח לשפח אותו, ואולי גם לעשות קצת אוירה עליזה בבית שלו...

מי יודע, אולי הוא יוכל אפילו לצאת מהבית, נוכל לקחת אותו ולטיל אותו בסביבה...

הושע בנאי! האם אתה לא מתפלל? מדוע אתה יושב בבבל?

פה כאד... גם מדיק למבנה התלמיד תורה, גם מנסה להזיק להבדיל, והכל באמצע התפלה! בעת תתפלל, אחר-כך תגש אלי, נראה מה לעשות אתה!

תראה, המורה... פשוט יש ילדים שכל הזמן פותחים פה את החלון... רציתי לעשות מתקן שיתפס להם את הידיים... אהמ... זה רק צובט, לא מסבן...

מה זה אמור להיות? זה מה שאתה עושה במקום להתפלל?

סליחה שאני מפריע לכם באמצע שויה, אני פשוט חייב שתעזרו לי... הענין הוא כזה...

אוי, איזה ענין! להשאיר בביתה בהפסקה זה הכי קשה בעולם!!!

אולי, נצל את השבוע הזה שבו אתה בכל מקרה נמצא בביתה בעת ההפסקה, ונתחיל ללמד ביחד חת"ת?...

התורה

הנה

הנה!!

פְּרָשָׁת

רְאוּ

לְהִתְאַמֵּץ וְלִתְתוֹ!

היש
היש

...ואתה, אהרן, ראית איזה אהבת-ישראל
"גדולה" יש לי; אפילו לחברים בביתה אני לא
מתרחס בראוי. ואתה מציע לי לעשות טובה
ליהודי שבחיים לא ראיתי ואפילו לא ידעת
שהוא קיים עד לפני חמש דקות!?

אהה, באמת יפה... אתה יואל מציע לי ללמד
חז"ת בשבילי אפילו לא מתפלל כמו שצריך...

נכון מאוד! כל הפצות השונות.
גם אם עדין עוד לא הצלחת
להתנהג בראוי במצוה אחת,
אתה יכול בינתיים לדאג שתהיה
כמו שצריך במצוה אחרת. אפילו
בהדור-מצוה, לפי שול: הדור
במצות אהבת-ישראל!!!

זה נשמע הגיוני, אבל... זו עצת
היצר הרע!

הטענה של טוקי נשמעת הגיונית, במבט ראשון. אם מישהו לא מצליח לעשות דבר עקרי וחסוב ולהתפלל כמו שצריך, האם יש טעם שפבר יתחיל להוסיף וללמד שיעורי חז"ת? ומי שעדיין לא מצליח להתנהג באהבת-ישראל בסיסית לחבריו, אולי כדאי שלא ינסה להגיע לדרגה גבוהה יותר של אהבת-ישראל, לזרים שהוא בכלל-בכלל לא מכיר? התשובה נמצאת בפירוש עקב: מחשבה שפזו - היא עצת היצר הרע!

המלים "והיה עקב תשמעו" שבתחלת הפרשה מרמזות על מצות שעלולות להראות לאדם כמו "עקב". מצות "פחות חסובות", כמו הוספה או הדור במצוה. אם אכן חושבים שישנם הבדלים, יש מצות "חסובות" ויש "חסובות-פחות" - אפסור להגיע למחשבה שאין להתחיל בהדורים ותוספות ומנהגים לפני קיום המצות עצמן.

זה בדיוק מה שהפרשה מלמדת אותנו: אין דבר כזה מצות "חסובות-פחות". כל המצות פלן מחברות אותנו לקדוש-ברוך-הוא, אפילו אם מדבר "רק" במנהג, או חדוש במצוה שהגיע רק בדורות האחרונים ולא כתוב במפורט בתורה שבכתב.

כאשר יש אפשרות לקיים מצוה, מבצעים אותה מייד. אם נתן להתחזק בהדור או מנהג - צריך פשוט לעשות את זה. אסור לעצור ולבדוק האם קיימו כבר את כל המצות ה"חסובות" לפני שנתחיל להשקיע בשאר המצות; משום שבאמת כל המצות חסובות, וכל מחשבה אחרת מגיעה מהיצר הרע!

מעבד על פי לקוטי שיחות חלק י"ט עמוד 89

הנה, עשרה שקלים לכל אחד. תקנו לכם משהו מתוק. מגיע לכם..

זהו, אמא, סימנו להבין שעורי-בית. אנחנו נצא לשחק קצת בחוץ.

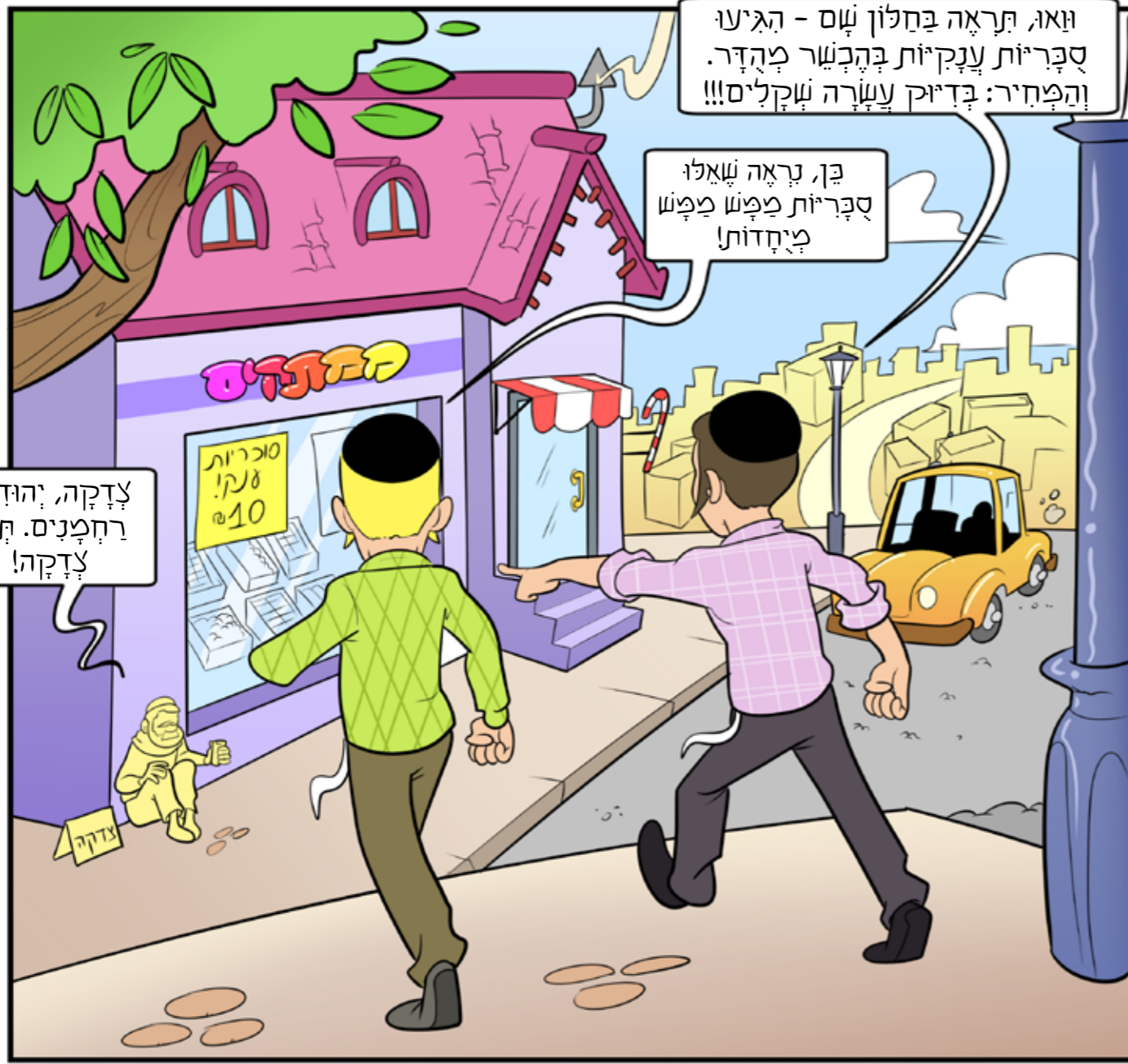

לא בקל יום מגיע אורח חשוב במוך לישן אצלי!

פשוט... איזה שרות...

9:30 בערב, בחדר השנה של שניאור

וואו, תראה בחלון שם - הגיעו ספריות ענקיות בהבשר מהדר. והמחיר: בדיוק עשרה שקלים!!!

בן, נראה שאלו ספריות ממש ממש מיוחדות!

צדקה, יהודים רחמנים. תנו צדקה!

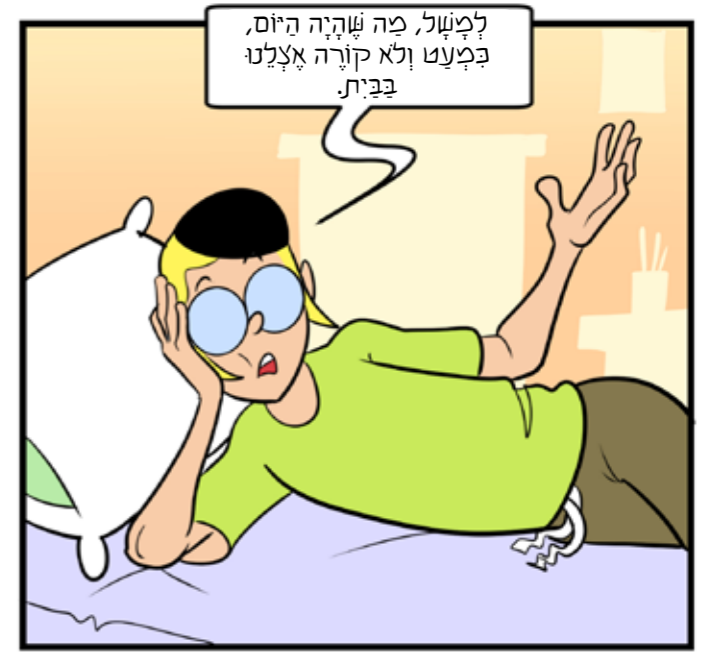

אני ממש שמח שהורים שלך נסעו לחוץ לארץ ובאת להתארח אצלי. אני כל-כך אוהב שפישוהו מגיע לישן אצלי בבית. זה גורם לי להרגיש קצת מה זה משפחה גדולה...

אל תשוכח שולפעים משפחה עם הרבה אחים זה לא כל-כך טוח

בן, אני יודע. זה שאני מקבל למעמים מאמא שלי תשומת לב רבה זה רק בגלל שאני בן-יחיד...

למשל, מה שהיה היום, בפעם ולא קורה אצלנו בבית.

התורה

הנה

הצלה!!

פְּרָשָׁת שׁוֹפְטִים

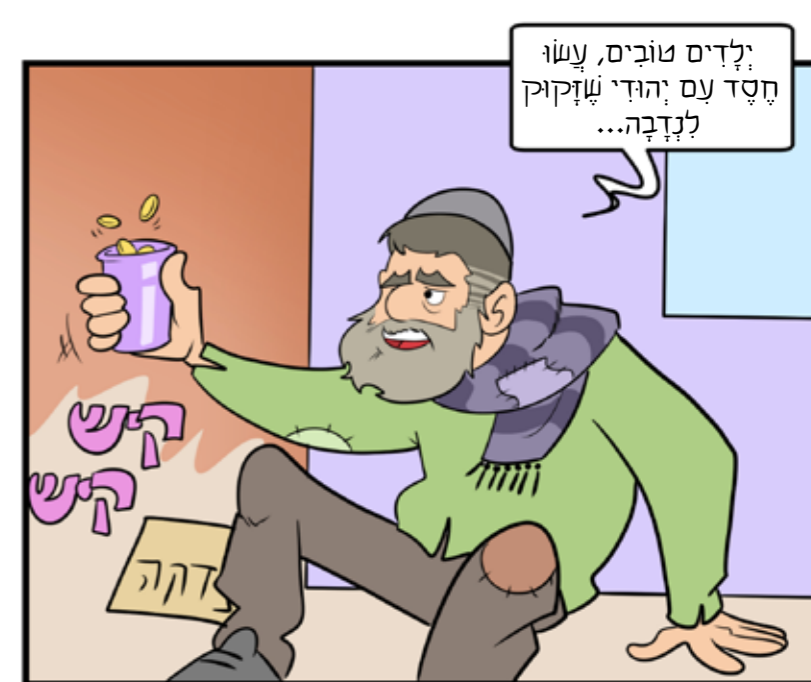
קטן-גדול

היש
היש

אני מאד רוצה לעזור ליהודי הזה, נראה שהוא מִפְּנֵי צְרִיךְ אֶת הַתְּרוּפָה שֶׁלֵּנוּ. אֲבָל זֶה קָשָׁה בַּל-בָּד... לִוְתֵר עַל הַסְּבִרָה הַגְּדוּלָה...

ילדים טובים, עשו חסד עם יהודי שצריך לנדבה...

נתן לו מטבע אחד שול עשרה שקלים, ובטאור הכסף נקנה שתי סבירות קטנות יותר - אחת לי ואחת לך.

איזו מלחמה קשה זו! מצד אחד, עומד היצר הטוב. הוא מציע לקום את המצוה, מצות הצדקה; לתת לעני את התרומה שהוא זקוק לה. אבל מהצד השני עומד היצר הרע, ויש לו טענות ממש משכנעות: הכסף הזה הוא שלי, אני יכול לקנות לי אתו ממטק, חטיף או צעצוע. למי להקטיב? התלבטות קשה...

בפרשת ראה נאמר הצווי לתת צדקה לעניים. אחד מהפרטים החשובים במצוה הוא הנתינה בלב שלם, ובשמחה רבה. וכו, אם יש מלחמה והיצר הרע מנסה לשכנע אותנו שלא לתת את הצדקה - חשוב להתאמץ עוד יותר, ולהתאמץ גם לשמח על הנתינה.

פאטור מצליחים להתגבר ולתת בשמחה, יש לנתינת הצדקה מעלה גדולה - אפלו יותר מאשר במקרה שבו אין מאבק פנימי והנתינה נעשית בקלות. פאטור יהודי מצליח לכבש את יצרו, מתגלים הכוחות הפנימיים של הנפס שלו. זוהי הנשמה, חלק אלו-ה ממעל ממש, שאומרת לו: קום את מצותו של הקדוש-ברוך-הוא, הענק צדקה לאחיה היהודי בשמחה. וגדולה צדקה שמקרבת את הגאולה!

מעבד על פי לקוטי שיחות חלק ל"ד עמוד 88

לפילך היו גם שדות רבים
ושטחים נרחבים...

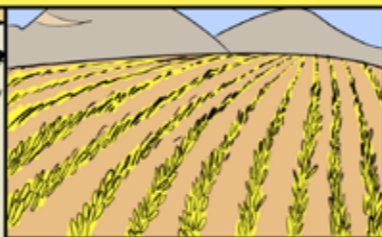
בסתו עצי עצים
גבוהים, או נמוכים: העקר
- פרחים!

היער הגדול רחב ידים
ומלא באילנות חסונים

שדות הבתנה מרובים
לבנים בזהים בפינים

שדות הקטנה שורות-
שורות של שבולים זהבות

פרדס הפרות קטן, אך
איכותי ומלא עסיס

ערוגות התבלינים מסדרים
להפליא ומפיצי ריח-ניחוח

אָהָה! יש לי
רעיון!!!

מכל הנכסים הרבים, את
הפרדס הקטן אוהב אני
יותר מכלם.

בקטור לדינים שהקדוש-ברוך-הוא נתן
לעם-ישראל, אספר לכם משול מרתק*
שמוא במדרש-רבה...

שמה של הפרשה - "שופטים",
מסביר לנו על תבנה: דיני
ומשפטי התורה.

היה הנה מלך אדיר, ששלט על ממלכה גדולה.
לפילך היו בנים רבים, כל אחד ומעלתו הוא; אך
את בנו הקטן אהב המלך יותר מכלם!

הבן הקטן ממך בתבטיסי
מלחמה וגבור מאין כמוהו

הבן הרביעי קל
רגלים ומהיר-ריצה

הבן החמישי מבדר,
מבדח ומיטיב להציג

הבן השני מבקר
בציור ואמן מפלא

הבן הקטן בן הזקונים,
הצעיר והאהוב...

הבן השלישי מיטיב-נגן
ומשורר בעל-רגש

* מרטי הפישל שבפדרש הרחבו בציריות שאינה מופיעה בפדרש אך מבססת עליו.

המתנה

הנה

הצלה!!

פְּרָשָׁת כִּי-תִצַּא

מִצְוֹת בְּקִלּוֹת

היש
היש

נה, תלמידים - אולי תדעו לנחש מה היה הרעיון שעלה במוחו של הפלך?

הפלך בחר לתת את הפרדס האהוב עליו לבן האהוב עליו - הבן הקטן.

הקדוש-ברוך-הוא נתן לנו, בניו האהובים - עם ישראל, את הדבר היקר לו ככל: דיני התורה!

נכון מאד, שוקי. והנמשל הוא...

קראתם את המשל המרתק? הרבי מסביר איך הוא מתאים ב-ד-י-ו-ק לנמשל:

ב"פרדס" של המלך נמצאים הפרות הטובים והמתוקים; אמנם לא חביבים לאכל פרות בשביל להתקיים, אבל אכילתם מסבה ענג. גם המתנה שהעניק לנו ה', עליה מדבר במדרש, היא דבר של ענג: היכלת שנתנה לדינים ללמד תורה ולפרט את הדינים. פה, "יוצרים" הדינים חלק בתורה שבועל-פה, וכפיכך "לוקחים חלק" בתורתו של הקדוש-ברוך-הוא.

ומהו התנאי להצליח לקבל את התענוג המפלא הזה? גם התשובה לכה רמוזה בדברי המדרש על הפרדס ה... קטן. פו, ממש פה; בשביל להצליח בלמוד התורה, ולהבינו היטב לפי רצונו של הקדוש-ברוך-הוא, צריה להיות "קטן". אי-אפשר להתגאות ולהרגיש "גדול", ויחד עם זה להצליח בלמוד התורה.

רק על-ידי למוד מתוך ענוה, וזכרון תמיד שהתורה היא חקמתו של הקדוש-ברוך-הוא ונעלית משכלנו בהרבה - נצליח בלמוד התורה. ובמהרה נזכה לקבל את פני משיח-צדקנו, שפידיע ילמד "תורה חדשה".

מְעַבֵּד עַל פִּי לְקוּטֵי שִׁיחֹת חֶלֶק כ"ט עמוד 95

